

บทสรุป ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน กรณีศึกษาอดีตผู้ค้ายาเสพติดที่ เป็นผู้ต้องขัง ณ เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ มีผลการวิจัยที่มีนัยสำคัญที่ทำให้ทราบถึงกลวิธี และรูปแบบของกระบวนการค้ายาเสพติดที่ทำให้สามารถดำรงอยู่และการแพร่ขยายตัวของกระบวนการดังกล่าวได้ 4 ประเด็น ดังนี้

1. การปฏิสัมพันธ์แบบเป็นเครือข่ายเนื่องด้วยความสัมพันธ์เชิงปฐมภูมิและระบบขายตรง
2. ความคล่องตัวของการเบิกจ่ายเงินในการซื้อขายยาเสพติด
3. ผลต่างของกำไรที่สูงเป็นปัจจัยให้บุคคลเข้าสู่กระบวนการ
4. สิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยให้บุคคลเข้าสู่กระบวนการ

1. การปฏิสัมพันธ์แบบเป็นเครือข่ายเนื่องด้วยความสัมพันธ์เชิงปฐมภูมิ และระบบขายตรง

การเกิดขึ้นของกระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนเริ่มจากการผลิตสินค้าหรือยาแอมเฟตามีน แล้วมีการส่งต่อเป็นทอด ๆ ให้กับบุคคลที่ทำการค้ายาประเภทนี้ ซึ่งจะมีด้วยกัน 3 ประเภท ได้แก่ ผู้ค้ารายใหญ่ เอเยนต์ ผู้ค้ารายย่อย ซึ่งในบางครั้งผู้ค้ายาทั้ง 3 ประเภทนี้อาจเป็นบุคคลคนเดียวกัน ซึ่งก็จะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของแต่ละบุคคลคนนั้น ในการทำการค้ามันเอง ทั้งนี้เนื่องจากการทำการค้ายาเสพติดประเภทนี้สามารถที่จะตัดตอนการทำการค้าให้เกิดผลกำไร ได้ทุกขั้นตอนของกระบวนการซึ่งจะได้กล่าวอีกครั้งในประเด็นต่อไปในเรื่องของผลต่างของผลกำไรในการทำการค้า

เมื่อยาแอมเฟตามีนถูกส่งไปถึงบุคคลที่ทำการค้าดังกล่าวข้างต้น การปล่อยยาแอมเฟตามีน หรือการเดินทางของยาต่อไปบุคคลนี้จะเป็นตัวจักรที่สำคัญในการดำเนินการ โดยจะทำหน้าที่หาเครือข่ายและแจกจ่ายยากลับกับผู้ขาย (Seller) ในระบบการขายตรงไปสู่ลูกค้าของตน และส่งต่อไปเรื่อยๆ จนถึงลูกค้าและผู้เสพ

จากผลการศึกษา พบว่าการขยายเครือข่ายของการขายเพื่อให้เกิดผลต่างของกำไรในตัวสินค้า และเพื่อการดำรงอยู่ในการทำการค้าของตนบุคคลที่ถูกชักจูงเข้ามาในระบบเครือข่ายเป็นคนแรกจะเป็นผู้อยู่ใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ พี่น้องญาติสนิท และเพื่อน เมื่อบุคคลเหล่านี้เข้าสู่กระบวนการแล้วก็จะมีการดำเนินการปฏิสัมพันธ์ ในลักษณะเดียวกันนี้กับบุคคลใกล้ชิดของตนต่อไปเรื่อยๆ เพื่อให้เกิดผลต่างของกำไรในตัวสินค้าที่รับไปทำให้เกิดเป็นเครือข่ายโยงใยเป็นลูกโซ่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อการปฏิสัมพันธ์ของเครือข่ายยิ่งห่างออกไป หรือลูกโซ่ของกระบวนการยิ่งแตกแขนงออกไปมากเท่าใด ความใกล้ชิดและความชอบพอในการทำการค้าจากบุคคลแรกกับบุคคลถัดๆ ลงไปของกระบวนการก็ยิ่งห่างออกไป ดังนั้นภายในกระบวนการหรือลูกโซ่แห่งการปฏิสัมพันธ์ทางการค้าก็สามารถเกิดความรุนแรงได้ตลอดเวลาของการเดินทางของยาแอมเฟตามีนที่ส่งลงไป ซึ่งนั่นก็เพื่อการรักษาผลประโยชน์อันเป็นผลกำไรที่เกิดขึ้นจากตัวยาแอมเฟตามีนให้คงอยู่และสามารถที่จะได้รับผลต่างดังกล่าวที่เกิดขึ้นได้นั่นเอง

ข้อสรุปดังกล่าวข้างต้น ได้สะท้อนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนให้เห็นว่า กระบวนการค้ายาดังกล่าวสามารถดำรงอยู่ได้โดยไม่มีวันจะหมดสิ้นไป นั่นเป็นเพราะว่าผู้ผลิตและผู้ค้าที่แท้จริงมิได้ถูกจับกุมผู้ที่ถูกจับกุมและกลายเป็นผู้ต้องขังในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นเพียงผู้ค้ารายย่อยและผู้เสพเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเรื่องยากที่จะทำการสืบสวนย้อนกลับกระบวนการเพื่อให้พบต้นตอที่มาของยาที่แท้จริงได้ นั่นก็เป็นเพราะว่ากระบวนการดังกล่าวมีขั้นตอนของการค้า ดังนี้ 1) ยาได้ถูกตัดตอนลงเป็นทอดๆ ดังกล่าวข้างต้น 2) การปฏิสัมพันธ์ที่มีความใกล้ชิดต่อกันในกระบวนการก็เป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งด้วยเช่นกัน นั่นก็คือ ยิ่งมีความใกล้ชิดต่อกันมากเมื่อถูกจับกุมตัว ก็มักจะยอมรับสารภาพว่าเป็นผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว หรือไม่ให้การรับสารภาพแต่มักจะบอกรว่าเป็นเพียงรับจ้างส่งของเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อหวังว่าตนเองจะพ้นผิดหรือได้รับโทษน้อยลงและรวมถึงการเกรงกลัวว่าตัวเอง ครอบครัว ญาติพี่น้องจะได้รับความเดือดร้อน จากภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากกระบวนการที่อยู่เบื้องหลัง เมื่อพูดความจริงออกไป

เครือข่ายของกระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนยังคงแตกแขนงออกไปเรื่อยๆ แทรกซึมเข้าไปทุกวงการอาชีพ และทุกชนชั้นในสังคม ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านไปจนถึงระดับประเทศ ในระดับหมู่บ้านผู้นำชุมชนรวมตัวกันไม่ติด เนื่องจากกลัวภัยอันตรายทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคน มาเฟียค้ายา ประชาคมอำเภอเบ็ดเสร็จของกระทรวงมหาดไทยผู้ชุมชนจัดตั้งประกอบด้วย นักการเมืองระดับชาติ ท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ กลไกของ

รัฐในกระบวนการลูกโซ่และระบบตลาดแบบขายตรงไม่ได้ในระดับประเทศ กระบวนการ
เครือข่ายลูกโซ่นี้ได้พัฒนากลายเป็นองค์การค้ายาที่มีความมั่นคง และสามารถดำรงอยู่ได้
ควบคู่กับสังคมไทยจนถึงปัจจุบัน

ข้อปฏิบัติเช่นนี้เป็นวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชนกลุ่มนี้ซึ่งก็เป็นกลไกในการ
ป้องกันตัว (Self Defense Mechanism)

2. ความคล่องตัวและปลอดภัยในการเบิกจ่ายเงินในการซื้อขายยาแอมเฟตามีน

การทำการค้ายาแอมเฟตามีนนั้น เงิน เปรียบได้กับเส้นเลือดใหญ่ในร่างกายของ
คนเรา ที่ขับเคลื่อนและหล่อเลี้ยงร่างกายให้มีชีวิตดำรงอยู่ ตราบจนกระทั่งมีปัจจัยภายนอก
หรือโรคภัยเข้ามากระทบต่อการไหลเวียนของเลือดซึ่งจะมีผลทำให้ระบบการทำงานของ
ร่างกายทั้งระบบหรือทั้งหมดของกระบวนการอาจจะหยุดทำงานลง ซึ่งนั่นก็คือการสิ้นสุดของ
ชีวิตนั่นเอง จากเหตุและผลที่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าดังกล่าวนี้เองที่นำไปสู่การสร้าง
วัคซีนเพื่อป้องกันการเกิดโรคร้ายกับร่างกาย และมีชีวิตที่ยืนยาวต่อไปได้

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ผู้ค้ายาแอมเฟตามีนมีวิธีการทำการค้า เพื่อให้เกิดความ
คล่องตัว และปลอดภัยในการเบิกจ่ายเงินในการซื้อขายต่อกันได้ 3 ประเด็นดังนี้

2.1 การซื้อขายผ่านธนาคาร

2.2 การให้สินเชื่อ

2.3 การใช้เงินสด

2.1 การซื้อขายยาแอมเฟตามีนโดยผ่านธนาคาร

การทำการค้าโดยผ่านธนาคารนั้นจะเป็นที่นิยมของผู้ทำธุรกิจยาแอมเฟตามีนมาก
เนื่องจากมีความสะดวกและทำให้ผู้ค้ามีความรู้สึกถึงความปลอดภัยในการทำการค้าโดย
เฉพาะผู้ค้ารายใหญ่และเอเยนต์ซึ่งธุรกิจการค้าจะมีขนาดใหญ่ ขั้นตอนการถ่ายโอนเงินซื้อ
ขายโดยมีธนาคารเป็นตัวกลางนั้นจะเริ่มต้นหลังจากที่มีการติดต่อซื้อขายยาแอมเฟตามีน
และมีการตกลงราคาซื้อขายต่อกันเรียบร้อยแล้ว (แผนภาพประกอบหน้า 84) ผู้ค้ารายใหญ่
หรือเอเยนต์ก็จะให้ผู้ติดต่อซื้อ ขาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ค้ารายย่อย โอนเงินผ่านธนาคาร
โดยจะมีวิธีการหรือเทคนิควิธีในการดำเนินการดังกล่าว 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 การโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ค้าบัญชีเดียว

การโอนเงินโดยวิธีนี้ผู้ค้ารายใหญ่หรือตัวเอเยนต์จะให้ผู้ใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง หรือลูกน้องคนสนิทคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทน ทั้งนี้เพื่อป้องกันตัวเองไม่ให้เป็นที่สงสัยของธนาคารและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะทำการตรวจสอบบัญชีเงินฝาก ในการทำการค้าภายหลังได้ การโอนเงินลักษณะนี้จะมีเทคนิควิธีการโดยผู้ค้าจะกำหนดหมายเลขบัญชี และวันเวลาให้กับผู้ซึ่งที่ติดต่อซื้อเข้ามา ทำการโอนเงินเป็นงวดๆไป พร้อมกันนี้ผู้ค้าบางรายจะทำการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของผู้ซื้อเพื่อเป็นการป้องกันตัวเองจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในการทำการล่อซื้อยาแอมเฟตามีน จนกระทั่งเงินได้เข้าบัญชีเงินฝากของผู้ค้าครบตามจำนวนที่ได้ตกลงซื้อขายกันจึงจะมีการนัดส่งยาแอมเฟตามีนให้อีกครั้ง การทำการซื้อขายด้วยวิธีการโอนเงินเข้าบัญชีในลักษณะนี้จะดำเนินต่อไปจนกระทั่งผู้ซื้อกลายเป็นลูกค้าประจำ มีความสนิทสนมและได้รับความเชื่อถือจากผู้ค้าจึงจะมีการปล่อยสินเชื่อให้ แต่อย่างไรก็ตามผู้ค้าก็มีการกำหนดจำนวนเงินเพื่อเป็นค้ำมัดจำยาแอมเฟตามีน พร้อมทั้งมีการกำหนดวัน เวลา นัดหมายในการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ค้าเช่นเดียวกัน นับจากวันที่ผู้ซื้อได้รับการส่งมอบยาแอมเฟตามีนไปแล้ว

2.1.2 การโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ค้าหลายบัญชี

การทำการค้ายาแอมเฟตามีนในลักษณะนี้ผู้ค้าจะใช้วิธีการกำหนดหมายเลขบัญชีจากของผู้ใกล้ชิดและของตัวเองให้กับผู้ซื้อเช่นเดียวกับการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากเพียงบัญชีเดียว แต่แตกต่างกันตรงที่ผู้ค้าจะให้หมายเลขบัญชีแก่ผู้ซื้อในจำนวนที่มากกว่าหนึ่งบัญชีและมากกว่าหนึ่งธนาคาร มีการกำหนดวัน เวลา และจำนวนงวด ในการที่จะโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากแต่ละงวดที่ต้องโอนเข้าบัญชีการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องโอนเข้าบัญชีในแต่ละบัญชีเงินฝากให้กับผู้ซื้อ เพื่อเป็นการเฉลี่ยจำนวนเงินที่ได้จากการซื้อขายเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ค้าเพื่อมิให้เป็นที่ผิดสังเกตจากเจ้าหน้าที่ธนาคารและเจ้าหน้าที่ตำรวจ การกระทำดังกล่าวดำเนินไปจนกระทั่งเงินได้เข้าบัญชีเงินฝากจนครบตามจำนวนที่ตกลงกันได้ แต่จะได้รับการยกเว้นในรายที่เป็นลูกค้าหรือผู้ซื้อซึ่งได้ทำการติดต่อซื้อขายต่อกันจนได้รับความเชื่อถือ ผู้ค้าก็จะให้สินเชื่อ แต่ทั้งนี้ก็ต้องโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากตามที่ผู้ค้า ได้กำหนดให้เพื่อเป็นค้ำมัดจำยาแอมเฟตามีนหลังจากนั้นจึงจะมีการนัดหมายส่งมอบยาแอมเฟตามีนขึ้น

2.2 การให้สินเชื่อ

วิธีการทำการค้ายาแอมเฟตามีนโดยการให้สินเชื่อนั้นจะถูกนำมาใช้เมื่อผู้ค้าให้ความไว้วางใจในการทำการค้าร่วมกับผู้ซื้อแล้ว ซึ่งนั่นก็หมายความว่าจะต้องมีการติดต่อซื้อขายต่อกันมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป และการติดต่อซื้อขายในแต่ละครั้งผู้ซื้อสามารถสร้างความเชื่อถือโดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ค้าหรือถ้าเป็นในกรณีใช้เงินสดก็สามารถส่งถึงมือผู้ค้าได้ครบตามจำนวนราคายาแอมเฟตามีนที่ได้ตกลงซื้อขายกัน

จากการศึกษาพบว่า ยิ่งผู้ซื้อสร้างความน่าเชื่อถือได้มากเพียงใด ผู้ค้าก็ยิ่งปล่อยของให้มากขึ้นซึ่งในส่วนี้ผู้ค้าเองถือว่าเป็นผลประโยชน์ที่สามารถเพิ่มปริมาณการขายและการขยายตลาดทำการค้ายาแอมเฟตามีนอีกทางหนึ่งด้วย แต่เมื่อใดก็ตามที่ผู้ซื้อได้ทำลายความน่าเชื่อถือที่ได้รับนี้ลง ระบบการควบคุมในการทำการค้าหรือเรียกว่า "การทวงหนี้" ก็จะถูกนำมาใช้ ดังที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้ในเรื่องของระบบควบคุมในการทำการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน

2.3 การใช้เงินสด

การใช้เงินสดทำการซื้อขายยาแอมเฟตามีนนั้นจะเป็นการทำการค้าระหว่างเอเยนต์กับผู้ค้ารายย่อย หรือผู้ค้ารายย่อยด้วยกันจนไปถึงผู้ค้ารายย่อยกับผู้เสพเป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นการซื้อขายยาแอมเฟตามีนกันในจำนวนที่ไม่มาก ลูกค้าหรือผู้ซื้อจะได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดและรอบคอบจากผู้ค้า เช่น ประวัติส่วนตัว อาชีพ บ้านที่อยู่อาศัย บุคลิก ลักษณะหรือมีพฤติกรรมกระเสพยาแอมเฟตามีนจริง มีพฤติกรรมค้ายา การมีชื่อ และตัวตนอยู่จริงในวงการค้าหรือเสพ ตลอดจนเงินที่นำมาซื้อขายมีรอยตำหนิอยู่หรือไม่ หมายเลขธนบัตรหรือตัวอักษรธนบัตรเรียงกันหรือไม่ ผสมผสานกับประสบการณ์ทำการค้าและการระมัดระวังตัวจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ นำเข้ามาประมวลเพื่อตัดสินใจในการทำการซื้อขายของผู้ค้ายาแอมเฟตามีนแต่ละคนแต่เมื่อใดก็ตามที่ผู้ซื้อมีความต้องการซื้อขายแอมเฟตามีนเพิ่มขึ้น ซึ่งมักจะเกิดขึ้นระหว่างเอเยนต์กับผู้ค้ารายย่อย การโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้ค้าก็จะถูกนำมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงในการติดต่อซื้อขายและสามารถสร้างความปลอดภัยให้กับตัวผู้ค้าที่แท้จริงรวมถึงความปลอดภัยในการเบิกจ่ายเงินที่ได้รับการฟอกจากธนาคารของรัฐอย่างถูกต้องกฎหมาย

จากลักษณะของความคล่องตัวและปลอดภัยในการเบิกจ่ายเงินในการซื้อขายยาแอมเฟตามีนดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้เองที่ทำให้กระบวนการค้ายาแอมเฟตามีนสามารถสร้าง

เครือข่ายและแตกแขนงออกไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงความสามารถของผู้ค้ารายใหญ่หรือผู้ค้าที่แท้จริงในการสร้างภูมิคุ้มกันหรือเกราะป้องกันตัวเองได้มากขึ้น จากผลของเงินหรือกำไรจากการทำการค้ายาแอมเฟตามีนนั่นเอง

3. ผลต่างของผลกำไรที่สูงเป็นปัจจัยให้บุคคลเข้าสู่กระบวนการ

จากผลการศึกษา พบว่าเครือข่ายของการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนที่เกิดขึ้นนั้น นอกจากการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยในการดึงและผลักดันให้บุคคลตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการก็คือ ผลต่างของผลกำไรที่เกิดขึ้นในกระบวนการค้ายาแอมเฟตามีนนั้นมีสูงในทุกขั้นตอนของการผลิต และการตัดตอนทำการค้ายาแอมเฟตามีนที่ส่งผ่านลงไปถึงผู้ค้าประเภทต่างๆ จนถึงผู้เสพ โดยพบว่า เมื่อผู้ค้ารายย่อยคนที่ 1 รับยาแอมเฟตามีนจากเอเยนต์หรือผู้ค้ารายใหญ่มาในราคาเฉลี่ยต่อเม็ด 30-40 บาท จะนำมาแจกจ่ายให้กับบุคคลในเครือข่ายเพื่อจำหน่ายในราคาเม็ดละ 80-100 บาท

สำหรับการขายปลีกที่มีการขายยาแอมเฟตามีนต่อครั้งมีจำนวนน้อยปริมาณเม็ดนับได้ไม่เกิน 100 เม็ด และเป็นเม็ดยาที่มีสีของตัวยายเป็นสีทั่วไปที่ไม่ใช้สีเขียว แต่ถ้าเป็นยาที่มีลักษณะสีเขียวซึ่งจะมีส่วนผสมของสารเสพติดอยู่สูง เมื่อผู้เสภใช้เสภจะทำให้เกิดอาการเมายาอย่างรวดเร็วนั้นและเป็นที่ยอมรับของผู้เสภ ประกอบกับในยาแอมเฟตามีน จำนวน 1 คอก (คอก จะมียาแอมเฟตามีน 2,000 เม็ด) จะมียาแอมเฟตามีนที่มีลักษณะสีเขียว 1-2 เม็ดเท่านั้นทำให้มีการซื้อขายกันในราคาแพง โดยยาแอมเฟตามีนสีเขียว 1 เม็ด จะขายกันในราคา 120-200 บาท ราคาในช่วงดังกล่าวขึ้นลงอยู่กับความต้องการของตลาดซื้อขายยาในขณะนั้น นั่นคือ ถ้าในช่วงเวลาขณะนั้นผู้ค้าและผู้เสภมีความต้องการในตัวยาคือเป็นเม็ดสีเขียวมาก การตอบสนองของผู้ขายให้ได้ไม่เพียงพอก็จะเกิดภาวะของขาดราคาก็จะสูงขึ้น ซึ่งราคาจะเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ เม็ดละ 180-200 บาท

แต่ถ้าเป็นการขายส่งนั่นคือ เมื่อผู้ค้ารายย่อยคนที่ 2 ได้ทำการติดต่อซื้อขายผู้ค้ารายย่อยคนที่ 1 ก็จะขายยาแอมเฟตามีนให้ในราคาโดยเฉลี่ยเม็ดละ 50-60 บาท แต่ราคาต่อเม็ดยาดังกล่าวก็จะขึ้นอยู่กับจำนวนการสั่งซื้อยาของผู้ค้ารายย่อยคนที่ 2 ด้วยว่าจะมีปริมาณเท่าใด ถ้าปริมาณของการซื้อคือ ตั้งแต่ 100 เม็ดขึ้นไป จนถึง 1 คอก หรือมากกว่า ราคาต่อเม็ดยาก็จะลดลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 50-55 บาท แต่ทั้งนี้การตกลงราคาซื้อขายอาจจะลดลงหรืออาจจะมีการแถมยาให้เป็นกรณีพิเศษ เพื่อเป็นการผูกใจลูกค้าในการทำ

การค้าต่อกันในครั้งต่อไป หรือขึ้นอยู่กับความชอบพอต่อกันเป็นการเฉพาะบุคคลที่เกิดขึ้นในระหว่างการติดต่อซื้อขายเข้ามาร่วมด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในการซื้อขายกัน
ในครั้งแรก

ลักษณะผลต่างของผลกำไรที่เกิดขึ้นดังกล่าว จากการทำการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนจะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ พร้อมๆกับการแตกแขนงเครือข่ายของกระบวนการค้ายาแอมเฟตามีน ไปจนกว่ายาแอมเฟตามีนเม็ดนั้นๆ จะถูกใช้เสฟเท่านั้นและจากลักษณะผลต่างของผลกำไรที่เกิดขึ้นจำนวนมากดังกล่าวนี้เอง จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจให้บุคคลตัดสินใจที่จะเสี่ยงเข้ามาร่วมเครือข่ายของกระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนในที่สุด

ผลการวิจัยในครั้งนี้อย่างไรก็ได้บทสรุป (Conclusion) ที่มีใช้การพิสูจน์สมมุติฐาน แต่เป็นการสร้างสมมุติฐานใหม่ (Formulation of new hypothesis) ดังที่สรุปไว้ข้างต้นซึ่งต่อไปต้องมีการพิสูจน์เพื่อให้ได้บรรดาธิบายที่เรียกว่า บทสรุปทั่วไปเชิงประจักษ์ (Empirical generalization) หรือประพจน์เชิงทฤษฎี (Theoretical proposition)

4. สิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยให้บุคคลเข้าสู่กระบวนการ

จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า ผู้ค้าแต่ละคนแม้จะมีจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่กระบวนการค้ายาแอมเฟตามีนที่แตกต่างกัน นั่นก็คืออาจจะโดยตั้งใจ อันเนื่องมาจากมีประสบการณ์การทำการค้ายาเสพติดประเภทอื่นมาก่อนหรือโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่นเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของตัวเอง และครอบครัวไม่ดี มีสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเป็นแหล่งค้ายาแอมเฟตามีน มีบุคคลที่สนิทรู้จักอยู่ในกระบวนการค้ายาแอมเฟตามีน เป็นต้น ดังกล่าวข้างต้นนี้ก็เชื่อว่าจะสามารถทำให้บุคคลได้ตัดสินใจโดยทันทีที่จะเข้าร่วมกระบวนการค้ายาแอมเฟตามีน ซึ่งนั่นก็ต้องผ่านการสัมผัสกับบุคคลที่ทำการค้า และก่อให้เกิดการเรียนรู้ รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการค้าตลอดจนผ่านการคิดไตร่ตรอง ซึ่งใจในเรื่องผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่กระบวนการแล้ว

ปัจจัยหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลสูงในการนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจของบุคคลในครั้งนี้นั้นก็คือเงินซึ่งสามารถที่จะได้มาโดยง่ายจากการค้ายาแอมเฟตามีนก็เป็นจุดเริ่มต้นของความอยากได้ อยากมีของบุคคล เมื่อบุคคลตั้งสมมุติฐานว่าตัวเองมีเงินก็จะเพิ่มจินตนาการไปเรื่อยๆ ในสิ่งที่นำเงินนี้มาตอบสนองความต้องการซึ่งไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้น บุคคลจึงเริ่มสำรวจที่ตัวเอง ความเป็นอยู่ของครอบครัว การเปรียบเทียบฐานะและความเป็นอยู่ของเพื่อนบ้าน ตลอดจนการรับสื่อโฆษณาที่เน้นบริโภคนิยมในความอยากได้อยากมีของบุคคล

ให้เพิ่มมากขึ้นจากลักษณะปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกนั้นก็คือสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ที่ซึ่งตัวบุคคลได้รับประสบการณ์การค้ายาแอมเฟตามีน สภาพแวดล้อมทางสังคมที่ห่างไกลออกไปที่บูชาเงินคือพระเจ้า และแก่งแย่งกันครอบครองปัจจัยสี่ดังกล่าวผสมผสานกับปัจจัยภายในในเรื่องของความต้องการของแต่ละบุคคลเป็นแรงขับและผลักดันการตัดสินใจได้ง่ายขึ้นในการเข้าร่วมกระบวนการการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นั่นเป็นเพราะเงินได้เข้ามาเป็นปัจจัยหลักในการดำรงอยู่ของคน ดังนั้น การเข้าสู่กระบวนการของแต่ละบุคคลรวมถึงกระบวนการการค้ายาแอมเฟตามีนที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลพวงอย่างหนึ่งของสังคมปัจจุบันที่มีแรงเสียดทานในการแก่งแย่งแข่งขันกันสูงนั่นเอง

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไว้ดังต่อไปนี้

1. ข้อสังเกต

1.1 จากผลการวิจัยที่ปรากฏข้างต้น ได้ชี้ให้เห็นถึงรูปแบบ และกลวิธีของกระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการแพร่ขยายเครือข่ายของกระบวนการโดยอาศัยการปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบุคคลรอบข้าง และผลต่างของผลกำไรที่เกิดขึ้นจำนวนมากเป็นปัจจัยดึงและผลักดันให้บุคคลเข้ามาเป็นตัวการหลัก ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และแทรกซึมไปทุกวงการ และชนชั้นของสังคมนั้นก็คือ การสร้างเกราะป้องกันตัวเองของผู้ค้ารายใหญ่ที่แท้จริงการปราบปรามจับกุมผู้ค้ายาแอมเฟตามีนในแต่ละครั้งจึงสามารถปราบปรามได้ เฉพาะผู้เสพและผู้ค้ารายย่อยหรือบุคคลที่ได้รับการว่าจ้างมาทำการค้าแทนผู้ค้าที่แท้จริงเท่านั้น

1.2 ในปัจจุบันกฎหมายได้เพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิด ในคดีค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนให้มีโทษสูงถึงการจำคุกตลอดชีวิต และประหารชีวิตก็ตาม แต่ก็มิได้ทำให้การแพร่ระบาดของยาดังกล่าวลดลง ในทางกลับกันยาแอมเฟตามีนยิ่งเพิ่มค่าของตัวเองให้สูงขึ้นโดยการเพิ่มส่วนผสมตัวยาและราคาซื้อขายที่สูงขึ้น รวมไปถึงการแปรสภาพรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายมากขึ้นเป็นชนิดน้ำ ชนิดผงบด จึงทำให้สะดวกต่อการพกพาและการเสพมากขึ้น

1.3 ระบบครอบครัวที่อ่อนแอในสังคมที่ต้องการต่อสู้ดิ้นรนกับภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ทำให้เกิดภาวะความเสี่ยงขึ้นได้กับสมาชิกทุกคนของครอบครัวที่จะถูกดึงดูดเข้าสู่กระบวนการค้ายาแอมเฟตามีน โดยเฉพาะเด็ก ซึ่งมีความเปราะบางและง่ายที่จะรับ อันเนื่องจากมีประสบการณ์และผ่านกระบวนการคิดและตัดสินใจน้อย จึงอาจถูกดึงดูดโดยการชักชวนจากเพื่อน การอยากทดลอง และการมีสภาพแวดล้อมเป็นตัวเสริม

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะในแง่ของการใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้สะท้อนภาพของกระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน ให้เห็นถึงรูปแบบ และกลวิธีในการทำการค้าที่มีความซับซ้อนพร้อมที่จะแพร่ขยายและดึงดูดให้บุคคลทุกชนชั้นในสังคมเข้าร่วมกระบวนการได้ตลอดเวลาจึงถือได้ว่าเป็นภัยใกล้ตัวที่มากลัวของสังคม ดังนั้นจะเป็นการดีหากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจและสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) จะได้นำผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างผู้รู้ปัญหาอย่างแท้จริง ก็จะทำให้ช่วยลดปัญหารุนแรงของสังคมไทยในปัจจุบันได้มากขึ้น

2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะอดีตผู้ค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนที่เป็นผู้ต้องขัง เพศชาย อายุ 25-35 ปี ของเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร และมีจำนวนเพียง 16 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน อาจจะทำให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ขาดความสมบูรณ์ และไม่สามารถสะท้อนภาพของกระบวนการค้ายาชนิดนี้ได้ครอบคลุม ฉะนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรจะให้มีจำนวนพื้นที่ศึกษาและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายของเพศ อายุ และจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน และกว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2.2 การศึกษากระบวนการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนในครั้งนี้เป็นการศึกษา โดยวิธีการสืบสาวเรื่องราวย้อนกลับของอดีตผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังที่เมื่อจำคุกได้ระยะเวลาหนึ่ง กรมราชทัณฑ์จะให้ประโยชน์วันลดโทษ และปล่อยตัวกลับออกไปอยู่ร่วมกับสังคมภายนอก ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างอดีตผู้ค้ายาเสพติดเหล่านี้ว่าหลังจากได้รับการปล่อยตัวไป ได้กลับเข้าสู่กระบวนการค้ายา

เสพติดอีกหรือไม่ เนื่องจากบุคคลกลุ่มนี้อยู่ในภาวะของความเสี่ยง และสามารถกลับเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดได้อย่างง่ายดาย ทั้งนี้เพื่อจะได้องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป